

Gondviselő jó Atyám vagy

Lévay József, 1825–1918

Crüger J., 1649

1. Gond - vi - se - lő jó A - tyám vagy,
Lá - tom én, hogy min - den el - hagy

Ó én é - des Is - te - nem,
E vi - lá - gon, csak te nem!

Hoz - zád vá - gyom, ben - ned é - lek,

Üd - vöt más - tól nem re - mé - lek.

2. Mint az alélt bús virágra Megújító harmatot: $\therefore$: Vérvő szívem fájdalmára Csak te hintesz balzsamot. Könnyű sorsom terhe rajtam, Ha imára nyílik ajkam.

3. Rám-rám derül ismeretlen Útamon egy kis öröm, $\therefore$: Azt is a te véghetetlen Jóságodnak köszönöm; Hála könnyem tündöklése A te neved hirdetése.

4. Gyenge vagyok, lankadoznak Buzgóságom szárnyai, $\therefore$: Bármily híven vágyakoznak Színed elé szállani; Ó, adj erőt, hogy míg élek, Egyedül csak néked éljek!

5. Ó add, hogy ha majd bevégzem E múlandó életet, $\therefore$: Lelkem tisztán és egészen Egyesüljön te veled. El ne vonjon semmi többé, Tied legyek mindörökké!